

SJØLKRIKK FRA SENTRALKOMITEENS ARBEIDSUTVALG:

ÅRSAKENE TIL DE ALVORLIGE PROBLEMENE I PARTIØKONOMIEN

FEBRUAR
1979

Kamerater!

SKAU legger her fram en sjølkritikk overfor partiet for sitt arbeid med partiøkonomien, dagsavisa og de øvrige partibedriftene. Vi redegjør for vår oppfatning av bakgrunnen for krisa og gir ei gransking av vårt ansvar for den.

Etter at SKAU i fjor høst sendte ut den første meldinga om de økonomiske problemene har vi blitt oppfordra fra mange deler av partiet om å legge fram en sjølkritikk. Vi har også fått berettiget kritikk for at vi i den første meldinga ga inntrykk av å ville vente lenge med ei sjølkritisk oppsummering av vårt arbeid.

SKAU har etter dette gjennomført en rekke nødvendige undersøkelser og diskusjoner om årsakene til krisa i partiøkonomien. Dette arbeidet måtte nødvendigvis ta ei viss tid. Vi har også mottatt mye konkret kritikk fra mange hold i partiet som har vært til stor nytte. På dette grunnlaget legger vi nå fram vår sjølkritikk. Vi gjør dette i full tillit til at partiet vil utdype kritikken og gi oss den hjelp vi trenger for å rette opp feilene.

Vi gjør oppmerksom på at det seinere i år vil bli holdt en landskonferanse, som ved siden av militærpolitikken også skal ta opp partiøkonomien og Klassekampens stilling. Dette vil gi partimedlemmene en mulighet til å ta opp spørsmål som en ikke finner grundig nok behandlet i dette dokumentet og blir en god anledning til å trenge djupe ned i materialet.

1) DEN HISTORISKE BAKGRUNNEN FOR FEILA

Som en innledning ønsker vi å ta opp endel av de kampene som tidligere har vært rundt utviklinga av partiøkonomien. Vi trur dette vil gjøre det lettere å se hvordan kommunistiske og revisjonistiske linjer har stått opp mot hverandre og vurdere hvorfor problemene til slutt ble så store og akutte.

Da partiet ble stifta vinteren 1973 var organisasjonsøkonomien i en elendig forfatning. Partiet hadde ikke sikra det materielle fundamentet som skulle til for å løse de politiske oppgavene. Partibedriftene hadde også problemer, men var ennå små mht. omsetning og kapitalbehov. De måtte bygges opp for å løse de voksende behova for propaganda og agitasjon som partistiftelsen hadde reist.

I denne situasjonen ble det fra SK tatt en rekke skritt for å legge et solid fundament for partiøkonomien og gjøre det mulig for trykkeriet, forlaget og Klassekampen å ekspandere. Vi bygde på prinsippet om sjølberging og slo fast nødvendigheten av å reise kapital gjennom store innsamlinger. Dette gjorde det mulig å legge en plan for oppbygging av partibedriftene, bl.a. ble Klassekampen ukeavis dette året.

Også internt ble det gjennomført flere viktige korrigerings tiltak. SK opprettet et sentralt økonomiutvalg og utforma direktiver og retningslinjer for partikontingenten og for distriktsstyrenes økonomiske virksomhet. Det ble utgitt et skole-ringshefte for kasserer og økonomiansvarlige på alle nivåer i partiet.

Men denne korrigerings skjedde ikke uten kamp. 1973 var også året da høyre-avviket nådde toppunktet i ml-bevegelsen. Både i og utafor partiledelsen eksisterte det ei «la skure»-linje for partiøkonomien. Spesielt kom dette til uttrykk ved at de økonomiske konsekvensene av politiske vedtak ikke ble vurdert. Løpesedler ble t, demonstrasjoner arrangert og bøker innkjøpt uten hensyn til evnen til å betale virksomheten.

Sjøl om denne linja ble avvist og kursen lagt om, så har vi mang en gang fått dokumentert hvordan den i ulike former vokser fram på ny. Den har gjort seg gjeldende i SKAU, der den økonomiske politikken har blitt undervurdert og ansett som sekundær f.eks. i forhold til politikk og taktikk for den aktuelle klassekampen. Årvåkenheten for å avdekke politiske avvik i økonomiarbeidet har vært langt svakere enn holdninga til feil på andre områder av partiets virksomhet.

Da SK tok initiativet til å avdekke og kjempe mot høyreavviket i partiet sommeren 1975, ble økonomiarbeidet ikke oppsummert og behandla. Bare på et punkt ble linja korrigert; holdninga til statsmidler. Under innflytelse av høyreavviket i 1973 aksepterte nemlig partiledelsen statsstøtte som et supplement til partiets øvrige inntekter. Og Rød Valgallianse mottok statsbidrag både i 1973 og -74. Sommeren 1975 ble denne statsstøtten prinsippielt avvist og statssubsidiene ble våren 1976 sendt tilbake.

Denne mangelfulle behandlinga av økonomiarbeidet gjorde det nødvendigvis vanskeligere å oppdage feilene som alt eksisterte og bidro til å underbygge en følelse av at «alt står bra til når det gjelder partiøkonomien». Denne subjektivismen ble videreført av SK i beretninga til AKP(m-l)s 2. landsmøte høsten 1976. Der ble stillinga oppsummert som sunn og den eneste svakheten som nevnes er mangelen på mobilisering av massene i innsamlingsarbeidet.

Dette var en feilaktig og skadelig konklusjon som dekket over de økonomiske problemene som alt da forelå. De granskningene SKAU har foretatt av regnskaperne fra 1976 dokumenterer at Forlaget Oktober hadde opparbeidet stor gjeld til Duplotrykk og at Klassekampen hadde akkumulert et større driftsunderskudd. Rett nok var forlagets gjeldsøkning liten dette året og avisas problemer slett ikke kritiske. Men problemene fantes og de ble systematisk oversett.

Disse feilene i 1974–76 utvikla seg i en periode da den økonomiske virksomheten til partiet ekspanderte kraftig. Organisasjonsøkonomien utvikla seg bra og det var mulig å opparbeide interne partifond for formål av strategisk betydning. I 1974 vedtok SKAU å utrede oppbygginga av KK til dagsavis, denne planen ble seinere vedtatt og som et ledd i dette starta den store innsamlinga til rotasjonspressen.

Dette viser at SK og SKAU behandla viktige økonomiske spørsmål og fatta ved-

tak av stor og positiv betydning for partiet. Men samtidig er det klart at SKAUs kollektive kontroll over utviklinga av partiøkonomien og bedriftene var svak. De kameratene i partiledelsen som leda økonomiarbeidet i denne perioden må kritiseres for at de ikke evna å legge fram den virkelige situasjonen for SKAU. Og i SKAU styrka dette den råtne ideen om at «partiet er rikt». Stilen med å gjøre vedtak uten grundig økonomisk vurdering fikk ny næring. Feilene som alt fantes i partibedriftenes arbeid fik utvikle seg gradvis istedet for å bli avslørt og korrigert.

Alt her finner vi røttent til de store økonomiske problemene som to år seinere skulle komme.

2) OPPBYGGINGA AV KLASSEKAMPEN SOM DAGSAVIS

Vedtaket om å gjøre Klassekampen til dagsavis var både økonomisk og politisk et kjempeløft for partiet. Rotasjonsinnsamlinga gikk svært godt og SKAU innstilte overfor SK at KK burde bli dagsavis i løpet av våren 1977. Økonomiutvalget fikk i oppgave å utarbeide de konkrete planene. SK vedtok denne generalplanen og for partiet ble oppgaven å fullføre rotasjonsinnsamlinga og verve et stort antall abonnenter.

Dette lyktes, trykkeriet ble utbygd og pr. 1. april 1977 hadde vi verva hele 13 000 abonnenter til dagsavisa. Etter dette behandla SKAU i praksis avissspørsmålet som løst. Endel måneder før dagsavisa kom var det imidlertid en annen innstilling. Det ble bl.a. slått fast under en SKAU-behandling at dagsavisa ville kreve omfattende organisatorisk og politisk oppfølging. Men etter 1. april ble denne riktige konklusjonen fullstendig oversett. Som et resultat av dette ble arbeidet med å trykke dagsavisa ikke en gang satt opp og prioritert på årsplanen for partiet 1977–78.

De undersøkelsene vi har gjort gjør det klart at vi behandla avisas problemer overflatisk og i praksis la opp til en politikk som før eller siden måtte ende i et krakk. Allerede da dagsavisa starta overtok den et oppsamla underskudd på flere hundre tusen kroner fra ukeavisa. Dagsavisa ble også satt i gang uten noen driftskapital utover abonnementsinntektene. Dette var en uansvarlig økonomisk linje.

Men også på andre måter ble avisas problemer underkjent. Rett nok hadde vi verva 13 000 abonnenter, men det skjedde over 7 måneder og mange betalte ikke da rekninga kom. Budsystemet var fra starten lagt opp etter feilaktige linjer og var dårlig utbygd. Inkassosystemet bygde i starten på de interne partikanalene og det var ikke lagt noen organisatorisk plan for å sikre fornyinger. Resultatet ble store frafall ved hver eneste termin.

Alt dette viser til overmål at SKAU ikke hadde lagt noen plan for å sikre dagsavisa Klassekampen en organisatorisk ryggrad. Det ble ikke bygd opp lokale KK-grupper og kommisjonærer som kunne sikre et permanent, fast løssalg og arbeid med abonnementsverving og fornying. Det ble ikke gitt skikkelige retnings-

linjer for å bygge ut budgruppene til virkelige sympatisør-ringer for KK. Og SKAU sørga ikke for ei bemanning ved den sentrale distribusjonen som svarte til behovet.

Derfor måtte nødvendigvis dagsavisa komme opp i stadig verre problemer. Og særlig stor konsekvens fikk neglisjeringa av problemene med distribusjon og salg. Endel feil i arbeidet var ikke til å unngå. Et objektivt problem var mangelen på kvalifiserte kader til å fylle ulike funksjoner i avisa, det gjaldt både redaksjon og distribusjonsledelse. Vi manglet sjølsagt også praktisk erfaring mht. å organisere produksjon og distribusjon av ei dagsavis. Mange problemer måtte vi forutsette måtte løses under marsjen. Men det er nå klart at SKAU i liten grad var forberedt på de vanskene dette måtte skape.

SKAU har av dette konkludert med at overgangen til dagsavis skjedde noe for tidlig, før nødvendig driftskapital var skaffet og før organiseringa av distribusjon og salg av avisa var sikret. Dette viser at vi våren og sommeren 1977 la opp ei uansvarlig og revisjonistisk linje for avisas drift.

SK oppsummerte seinhøstes 1977 at Klassekampen gikk dårlig, og mente at hovedårsaken var at avisa ennå var for tynn og istand til å dekke for få områder. Problemene med distribusjon- og salgsorganisering ble ikke berørt. På dette grunnlaget ble det vedtatt å utvide 8-sideren til 16-sider. Men dette skjedde uten at de økonomiske konsekvensene var klarlagt. Tanken var at innholdsmessig forbedring automatisk ga økt salg. Utviklinga har smertelig vist at denne linja var subjektivistisk og feilaktig. Vi øker ikke salget uten organisatorisk sikring. Resultatet ble derfor at Klassekampens utgifter vokste, mens inntektene stadig sank pga. stort frafall av abonnenter.

Etterhvert forstod SKAU at sikringa av abonnementsmassen var et nøkkel-spørsmål for avisa. Nettoresultatet etter nyvervingskampanja, som ble innført i partiplanen 1977–78, demonstrerte betydninga av *fornyningene*. For på tross av kampanja var frafallet så stort at antallet aktive abonnenter sank. SKAU tok da initiativet til en rekke budkonferanser i Oslo som dokumenterte at distribusjonsproblemene var en hovedårsak til frafallet.

Sommeren 1978 vedtok SK partiplanen for 1978/79. Etter innstilling fra SKAU ble det vedtatt en sjølkritikk for den grove underprioriteringa av KK i den forrige planperioden. Det ble slått fast at Klassekampens økonomiske situasjon var alvorlig og vedtatt at arbeidet med avisa skulle være den nest-viktigste i den kommende planperioden. Den store jubileumskampanja ble planlagt.

Dette var et skritt i riktig retning. Men det var likevel utilstrekkelig. SK vedtok en plan for nyverving av abonnenter, men la ingen plan for en bedring av in-kassosystemet og fornyingsarbeidet. Det ble vedtatt målsettinger for å øke løssalget, men spørsmålet om en oppbygging av et permanent kommisjonærssystem og salgsapparat ble ikke ordentlig vurdert. Klassekampens redaktør stod fram i avisa og begrunna Handslag-innsamlinga med behovet for utvidelser og nyinvesteringer. Dette ga et helt feilaktig bilde av den virkelige situasjonen for avisa. De detaljerte retningslinjene og direktivene som SKAU utarbeidet først på høsten tok heller ikke opp disse problemene. Avisas likviditetsproblemer pga. stor gammel gjeld og akkumulering av ny ble ikke tatt alvorlig. Det ble nemlig ikke satt iverk tiltak for å nedbetale gjelda. SKAU's ledelse av kampanja var svak og byråkratisk.

3) DEN AKUTTE ØKONOMISKE KRISA HØSTEN 1978

I meldinga datert 1. november 1978 oppsummerte SKAU situasjonen som svært kritisk og slo fast at flere av partibedriftene, bl.a. Klassekampen, var trua av konkurs.

For partimedlemmene kom nødvendigvis meldinga som et sjokk. Hvordan kunne SK og SKAU unngå å erkjenne før høsten 1978 at partiøkonomien var på vei mot stupet? Vi kan ikke gi *ett* enkelt svar på dette, men skal prøve å peke på det vi ser som de viktigste forholda.

Det første vi vil peke på er mangelen på oversikt og kontroll med partiøkonomien fra SKAU som kollektiv. Kunnskapen om den virkelige situasjonen har vært overflatisk. SKAU har i praksis stolt på at SKAUs økonomiansvarlige og andre «eksperter» ordner det daglige økonomiske arbeidet. Dette har ført til at den økonomiske situasjonen i partiet og bedriftene har blitt behandla sjelden og overflatisk. Innstillingene fra Økonomiutvalget og SKAUs ansvarlige kamerater har ikke blitt granska kritisk. Dette har ført til en rekke gale beslutninger som er SKAUs kollektive ansvar og en hovedårsak til at krisa kunne utvikle seg så langt før det ble slått alarm.

Uten noe forsøk på å tuske bort ansvarsforholdet ønsker vi samtidig å slå fast at SKAU og SK sommeren 1978 ikke fikk framlagt noe materiale eller informasjon som fortalte hvor kritisk den økonomiske situasjonen for Oktober forlag var. SKAU var fullt ut innforstått med at KK hadde store problemer, sjøl om omfanget ble undervurdert. Men SKAU fikk først utpå høsten 1978 lagt fram den kritiske økonomiske situasjonen for Oktober Forlag og de akutte problemene dette skapte for trykkeriet når de kom oppå KKs vansker.

Vi understreker dette utelukkende for å slå fast at SKAU ikke har prøvd å undersøke eller dekke over den faktiske situasjonen for medlemmene. Desto mer understreker dette hvor uansvarlig og utilstrekkelig vår kollektive kontroll av utviklinga i partibedriftene har vært.

Ved siden av dette vil vi peke på endel viktige feil i linjene for driften av partibedriftene som har gjort stor skade og svekka SKAUs årvåkenhet og oversikt. Et svært viktig forhold er det vi vil kalle det byråkratkapitalistiske avviket. Partibedriftene utgjør, kanskje mer enn noen annen organisasjon av bedrifter, et *konsern*. Duplotrykk, Oktober Forlag og Klassekampen er nært knytta til hverandre. Duplotrykk produserer KK og det meste av forlagets utgivelser. I tillegg trykker Duplo hefter, løpesedler, tidsskrifter o.l. for store deler av den progressive bevegelsen.

Når disse kundene ikke betaler regningene øker trykkeriets gjeld overfor leverandørene. Sjøl om Duplo regnskapsmessig er en overskuddsbedrift, så hjelper det oss lite hvis pengene for utførte oppdrag ikke kommer inn. I dag har KK, Oktober og forskjellige frontorganisasjoner/blader en svært stor gjeld til trykkeriet. I praksis har det vist seg at disse kundene, forlaget, dagsavisa og frontene, har produsert for adskillig mer enn de klarer å selge. Og de driftsunderskuddene som har oppstått i forlaget og avisa har blitt finansiert med gjeld til trykkeriet, lån fra partiet og innsamlinger.

Men også i Duplotrykk er det utvikla økonomisk usunne linjer. I praksis har trykkeriledelsen motarbeidet å skaffe kommersielle oppdrag, dvs. trykke for andre enn «oss sjøl» og våre venner. SKAU kritiserte denne linja våren 1978, men med få praktiske resultater. I tillegg har Duplotrykk praktisert en feilaktig prisberegning. Istedet for å vurdere arbeidsinnsats og materialkostnader for bestemte oppdrag har trykkeriet *fordelt* det meste av sine utgifter på hovedkundene, Klassekampen og Oktober. Dette har oppmuntra til ineffektivitet, vært en hindring for fornuftig rasjonalisering og bidratt til å legge ned arbeidet med å få oppdrag utafor konsernet sjøl. Dette er en bedrifts- og prispolitikk som ikke tar hensyn til markedet, ser bort fra den samfunnsmessig nødvendige arbeidstida, dvs. som neglisjerer verdiloven.

Innafor de enkelte partibedriftene har det gjennom lang tid blitt avla ideer om at «uansett hvor dårlig det går så kommer det penger fra partiet». Partiets økonomiansvarlige har bidratt til dette gjennom å ta opp lån og fordele penger etter hvor likviditetsmangelen var størst. Dette har ført til likegyldighet med hvordan det faktisk stod til økonomisk, underminert årvåkenhet mht. sparing og behovet for reduksjon av driftskostnadene. En konsekvens av dette var en kraftig overbemanning i bedriftene og lav produktivitet. I første rekke gjaldt overbemanninga produksjonssida. For bedriftene har satt av for *lite* ressurser til salg, administrasjon og regnskapsføring.

De problemene som har oppstått belyses særlig grelt dersom vi ser på utviklinga av Oktober forlag. Som kameratene har merka har forlaget ekspandert kraftig de seinere årene. Antallet utgivelser har økt kraftig. Men samtidig som bokproduksjonen ekspanderte ble det ikke tatt tilsvarende tiltak for å øke salget. Oktoberbutikkene har i stor grad fått seile sin egen sjø. De har etterhvert opparbeidet en betydelig gjeld til forlaget, uten at det har blitt tatt effektive skritt for å inkassere disse utestående fordringene. Til sjuende og sist er det da trykkeriet som får svi.

SKAUs undersøkelser og oppsummering viser at forlaget i praksis har vært leda etter helt feilaktige linjer i 1978. SKAU-kamerater med ansvar for forlagsarbeidet har tatt initiativet til en utgivelsespolitikk som ikke samsvarer med salgsmulighetene. De har stått for en lavprislinje på bøker, mot Økonomiutvalgets innstilling, som har påført forlaget ekstra tap. Økonomiutvalget har i praksis ikke kontrollert og leda forlagets økonomiske drift i mesteparten av 1978. I stedet for å se virkeligheten og problemene i øynene har den daglige forlagsledelsen presentert den ene urealistiske og subjektivistiske salgsprognosen etter den andre.

Resultatet er blitt at Oktober forlag står på konkursens rand. Straks etter at den økonomiske krisa ble klar måtte vi gå til kraftig innskrenkning både av utgivelsesplaner og staben.

4) SKAU HAR HOVEDANSVARET FOR KRISA I PARTIØKONOMIEN

Sentralkomiteens Arbeidsutvalg har hovedansvaret for utviklinga av krisa i partiøkonomien. På en lang rekke felt har vi stått for feilaktige, , revisjonistiske linjer som nå har ført partiet opp i store vansker. Disse linjene har vært prega av eventyrpolitikk og prosjektmakeri. De kampanjene som har vært gjennomført for dagsavis etter starten, har vært byråkratisk drevet og uten ledelse.

- Vi har stått i spissen for oppbygginga av KK som dagsavis uten å sikre organiseringa av distribusjon og salg. Sammen med andre feil har dette ført dagsavis på randen av konkurs.

- Vi har gått inn for en ekspansjon av forlagets virksomhet uten å sikre et salg som ga grunnlag for en solid økonomisk drift. Vi har ikke sikret økonomisk styring og kontroll med Oktobers virksomhet. Dette truer forlaget med konkurs.

- Vi har hatt en mangelfull kontroll over partibedriftenes virksomhet og lagt opp til en usunn stil der partiet blir betraktet som en «rik onkel» som alltid kunne betale.

- Vi har delegert ansvar for partiøkonomi og partibedrifter uten å sikre at SKAU blir nøyaktig informert og har fattet avgjørelser uten skikkelige undersøkelser.

- Vi har brutt masselinja innad i partiet i økonomiarbeidet. Sjøl om SKAU ikke har prøvd å holde ting skjult, så har vi ikke skjønt betydninga av å holde medlemmene regelmessig informert om utviklinga av partiøkonomien. Bedriftsregnskapene er underlagt offentlig revisjon og landsmøtet går gjennom alle regnskaper og bilag. Likevel burde SKAU sikre at partimedlemmene får tilgang på relevant informasjon også i løpet av landsmøteperioden. Dette vil øke muligheten for å avsløre feil i økonomiarbeidet og bringe fram forslag og ideer.

- Vi har i flere tilfeller neglisjert råd og advarsler fra kamerater i partiet, vært lite villige til å lytte til kritikk og lagt lite vekt på synspunktene til underordna organer.

- Økonomiarbeidet har dermed ikke vært drevet i samsvar med reglene for den demokratiske sentralismen.

- Vi har også svikta når det gjelder den økonomiske skoleringa i partiet. Resultatet er at det har utvikla seg viktige feil i økonomiarbeidet i distriktsstyrer og partiavdelinger. Den gjennomsnittlige kontingenten pr. medlem har sunket og sjusk og amatørisme har fått bre seg i økonomiarbeidet.

- Vi har underprioritert det økonomiske arbeidet, ikke satt av tilstrekkelig med kader på dette feltet og unnlatt å fostre de som har arbeidet med partiøkonomien. Resultatet har blitt at de har hatt problemer med å løse oppgavene, bekjempe feilaktige linjer, jobbe profesjonelt og informere partiledelsen på en tilfredsstillende måte. Problemene har vokst disse kameratene over hodet og SKAU har hatt en overflatisk, subjektivistisk forståelse av situasjonen.

- Pga. overflatisk kunnskap og undervurdering har SKAU gitt SK dårlig informasjon om den virkelige situasjonen. Dette betyr at SK har gjort planvedtak på et sviktende grunnlag. Dersom SKAU hadde vært klar over Oktobers store

problemer sommeren 1978 og informert SK om disse, er det liten tvil om at økonomiarbeidet ville fått en annen plass innafor den nye planen.

Vi har her konsentrert oppmerksomheten om SKAUs kollektive ansvar. Samtidig er det enkeltkamerater i SKAU som har hatt et stort personlig ansvar for det daglige arbeidet med økonomien og bedriftsledelsene. Både i Økonomiutvalget og i bedriftsledelsene er det i tillegg gjort svært alvorlige feil og mange av de rådene og forslagene SKAU har fått har ofte vært misvisende og dårlige. Vi er sikre på at disse kameratene vil gå sjølkritisk gjennom sitt eget arbeid, avdekke feil og bekjempe dem. SKAU vil prøve å kvitte seg med tidligere feil i kaderfostringa og gi relevant kritikk, hjelp og rettleiing.

SKAU vil med dette gjøre sjølkritikk for alvorlige avvik og en mangelfull ledelse av økonomiarbeidet. Det er vårt håp at denne sjølkritikken bidrar til å sette oss sjøl og hele partiet bedre i stand til å forstå årsakene til denne krisa og dermed også hva som må til for å vende situasjonen for godt.

Oslo 1. februar 1980

Sentralkomiteens Arbeidsutvalg

BERG DAGSAVISA — TRYGG PARTIØKONOMIEN!

SKAU vil nytte denne anledninga til å takke medlemmene for den store innsatsen som til nå er gjort i Jubileumskampanja for Klassekampen. Både Handslaginnsamlinga og abonnementsvervinga blir overopplyst.

Ved utgangen av januar kan vi slå fast at dette, sammen med godt fornyingsarbeid i januar, har gitt en fin start for den nye kampanja for å berge dagsavisa innen 1. oktober 1979. Vi har forhindra konkurs på kort sikt og økt antallet betalende abonnenter med 10 prosent på vel en måned.

Men for partibedriftene som helhet er likviditetssituasjonen fortsatt svært anstrengt. Hovedårsaken til dette er at Oktober forlag fikk langt lavere inntekter fra julesalget enn berekna. For

1978 som helhet har forlaget et svært dårlig økonomisk resultat og det gjennomføres nå betydelige innskrenkninger. Klassekampen har også fortsatt stor gjeld til A/S Duplotrykk.

De økonomiske problemene er derfor fortsatt svært store. Vi vil innskjerpe pålegget om at alle fylker skal oppfylle målsettinga for Handslagkampanja og oppfordrer fylker som har gått i mål om å overoppfylle så mye som mulig.

SKAU har lagt en plan for å berge dagsavisa og rette opp partiøkonomien. Partiet har begynt dette arbeidet med offervilje og hard innsats for kampanja. Men fortsatt har vi hovedslaget foran oss.

SKAU